

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil·límetres. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extreure-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

El lector exposa Parasitisme enfront de simbiosi

Si busquem al diccionari el significat de la paraula *parasit* hi trobarem que és l'ésser viu que viu a costa d'un altre. Acabo de llegir que molts dels nostres polítics cobraran aquest estiu dietes per transport i àpats, tot i que no hi ha activitat en les seves respectives seus. Tancat per vacances fins al setembre. També els complements per formar part de comissions on el temps dedicat i el sou percebut són inversament proporcionals. Encara que a dreta llei (aprova per ells evidentment) hi tinguin dret, moralment i a ulls de la ciutadania és inadmissible.

En aquesta categoria també hi podríem incloure les persones que reben una ajuda o prestació monetària a canvi de res. Els assalariats reben un sou a canvi del nostre treball, del que aportem a la societat. Així doncs, també és un greuge comparatiu envers tots els que cada dia amb el nostre esforç contribuïm al progrés i

benestar del país. Un sou digne a canvi de feina, sí. Solidaritat-caritat mal entesa, no. De feina n'hi ha, i molta! El que passa és que no és valorada pel mercat. Des de netejar boscos, deixalles i excés de llenya fins a netejar les pintades que embruten moltes parets o treballar en alguna de les moltes associacions del tercer sector, que majoritàriament es nodreixen i es mantenen gràcies a l'ajut de voluntaris. Associacions que fan una tasca molt important perquè els més desfavorits tinguin també una oportunitat i no es quedin tirats a la cuneta.

Així doncs els humans, com a espècie intel·ligent que som, hauríem de rebutjar el parasitisme entre nosaltres i fomentar les relacions de simbiosi, o sigui que tots en sortim beneficiats de la vida en comú.

VALENTÍ CAMPRUBÍ
Sant Fruitós de Bages

mo, la pobresa, que ja es elevada, creixerà més. Son del tot imprescindible les subides de los salarios. De lo contrario, la desigualdad, lejos de menguar, crecerá y crecerá.

JOAN PALACÍN COLL
Caldes de Montbui

Begur, turismofobia

No sólo padece "turismofobia" algún que otro grupo radical, sino la propia administración. Sólo hay que dar un paseo por los caminos de ronda que recorren los preciosos rincones de Sa Tuna, Sa Riera, Fornells, Aigua Blava, Platja Fonda, etcétera, todos pertenecientes al municipio de Begur, en Girona, para percatarse del interés que ponen en tenerlo todo hecho una auténtica porquería. La única explicación que encuentro es que lo que pretenden es que deje de venir turismo, especialmente de calidad. Para mi, esta actitud también es turismofobia.

AVELINA TORRAS ARRUGA
Begur

Notícia il·lusianant

De tant en tant trobes notícies que t'il·lusionen i t'estimulen a seguir endavant. L'article "El factor universitat" (Tendències, 7/VIII/2017) n'és un exemple.

Veure com la col·laboració, l'esforç i el treball de tres entitats i dels seus professionals, en aquest cas una associació dedicada a la discapacitat (Ampans), una fundació universitària (Fundació Universitat de Manresa) i una entitat bancària (BBVA CX), dona fruits i aconsegueixen tirar endavant un programa perquè nois i noies amb discapacitat,

amb trajectòries escolars difícils, sense certificacions d'ESO, etcètera, puguin formar-se en una universitat i treure's una titulació és una molt bona notícia i un pas endavant cap a una societat justa i moderna.

L'article diu que la motivació dels alumnes, la seva constància i ganes d'aprendre i el bon impacte en el campus han fet que el que havia de ser una experiència sense continuïtat repeteixi el proper curs i que a més se'ls escolti per saber preferències i interessos. Felicitats per la iniciativa i per creure que les nostres expectatives són les seves possibilitats.

INÉS MARTÍ BERTRAND
Associació d'Afectats d'Autisme d'Andorra (Autea)

Patria potestad

Es imposible quedar indiferente ante el caso del niño Charlie Gard, que hace ya algunos días murió en Inglaterra. A pesar de su grave enfermedad parecía que había una posibilidad de mejorar su situación, pero las leyes, unos jueces o no se sabe qué lo impidieron. Los partidarios de la eutanasia opinarán lo contrario, pero no olvidemos el juramento hipocrático que hacen los médicos y farmacéuticos, que se obligan a salvar la vida a toda costa.

Otro aspecto que considerar es la anulación de la patria potestad de la que han sido víctimas sus padres, ya que las autoridades impusieron lo que había que hacer, y lo hicieron. Cosa parecida está ocurriendo en el campo de la educación de los hijos, que es el Estado quien decide cómo y en qué se les tiene que educar, penalizando a quien no cumpla sus leyes, etcétera. Sin duda un aten-

tado contra la libertad que solapadamente los poderes públicos a escala mundial están poniendo en práctica. Es cuestión de tiempo si no se reacciona.

LOURDES CAMPS
Barcelona

Pacificuem el tràfic

Quin nyap el que ha fet l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, al crit de "pacifiquem el tràfic!", en un barri que mai ha tingut cap guerra entre vehicles i vianants! Soc una veïna de 74 anys del barri de Ribes Roges, i fins ara -i hi vaig arribar als dotze anys- no havia vist mai conflictes de trànsit ni de bicicletes. Som un barri de gent gran, que només és envaït entre el 15 de juliol i el 15 d'agost i, en aquest període, només els caps de setmana. La resta de l'any: pau octaviana. Es veu que això és un privilegi tan gran que l'equip de govern, Som VNG, i algun polític més han considerat que calia carregar-s'ho.

Estic contra el despropòsit de carregar-se el 40% de places d'aparcament per ampliar virtualment les voreres, per les quals no deixaré mai circular cap familiar meu per com de perilloses resulten. La solució de les voreres, si és que no es poden engrandir físicament per falta de pressupost, passa per treure la quantitat d'entrebancs que les empetteixen: pals d'electricitat, telèfon, senyals de tràfic, fanals, etcétera.

A la meua edat hauré d'aprendre a anar en bici... No pot ser que per interessos i simpaties polítiques es jugui amb la comoditat dels ciutadans, que són qui paguen els IBI i els polítics.

M. TERESA FORTUNY
Vilanova i la Geltrú

La Columna Coríntia Silvia Angulo

La maleïda samarreta

Deu tenir una cosa que repel·leix o provoca greus al·lèrgies a la pell perquè alguns decideixin prescindir-ne quan la canícula es fa notar. Llavors les samarretes passen a envoltar el coll com si fos un fulard de mercat ambulànt, mentre es puja penosament la Baixada de la Glòria i els torsos comencen a humitejar-se i a brillar sota una fina pel·lícula de suor. El mateix mal afligeix el turista que a meitat de la Diagonal decideix posar rumb a la platja vestit amb un simple banyador i amb la tovallola penjada a l'espatlla sense importar-li els gairebé cinc quilòmetres que té al davant.

El personal, que a hores d'ara ja no s'escandalitza de res, ha vist com aquest fenomen poc higiènic torna a integrar-se al paisatge quotidià de la ciutat. Segur que els mateixos que es passen per la Rambla abillats amb uns pantalons, la samarreta nuada a la cintura i en xanletes no gosarien endinsar-se als carrers de la seva ciutat amb aquest atrevit look de platja.

A Barcelona una modificació de l'ordenança del civisme va prohibir passejar per espais públics -excepte en piscines- platges- despullat o gairebé. Va ser el 2011, en els minuts de descompte del mandat del socialista Jordi Hereu. Al metro, autobus i alguns establiments es van penjar

cartells expressant la prohibició d'anar amb el "tors a l'aire" i fins i tot es van imposar algunes sancions.

Es evident que incomoda assure's al transport públic al costat d'algú suat i que només va tapat amb un biquini o entrar en un supermercat i trobar-se un turista fent cua davant de la caixa en banyador. L'objectiu municipal no era censurar indumentàries, sinó erradicar el creixent costum d'anar amb el tors descobert com si tota la ciutat fos un immens passeig marítim.

Fa més d'un any el Tribunal Suprem va tombar aquesta norma en considerar-la poc clara i específica i el govern de l'excalde Xavier Trias va assegurar que s'afanyaria a reformular l'article vetat. L'Ajuntament d'Ada Colau, que va arribar a l'alcaldia poc després, no s'ha pronunciat mai sobre aquest molest costum que torna a manifestar-se als carrers de la ciutat i es desconeix si abordarà aquesta qüestió en la modificació de l'ordenança del civisme.

Anar mig en pilotes per la capital sembla que és una pràctica reservada bàsicament als turistes. El barceloní amb el tors a l'aire escasseja als carrers de la ciutat, però es deixa veure cada vegada més a les localitats costaneres on les formes es relaxen i la roba és més lleugera. El que fastigueja a casa deixa de molestar quan aterra de vacances a qualsevol altre racó amb platja. Allà el més normal és dinar en un xiringuito o un restaurant amb el pit i l'esquena a l'aire per deixar una reguera d'ADN a la cadira del bar, sense que importi gens ni mica qui s'hi asseurà més tard.

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*
Carlos Godó Valls *Conseller Delegat*
Josep Caminal *Director General de Presidència*
Ana Godó *Editora de Vanguardia Dossier i Libros de Vanguardia*
Jaume Gurt *Director General Corporatiu - Negoci Premisa*
Pere G. Guardiola *Director General Comercial*
Xavier de Pol *Director General de Negoci Audiovisual*
David Cerqueda *Director General de Negoci Digital*

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*
Óscar Ferrer *Director General*
Xavier Martín *Controllor*
Juan Carlos Ruedas *Director de Marketing*

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet: www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-4 IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígono Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT, Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONES SL
Carrer E, 1 (cant. c/6), Pol. Industrial Zona Franca. 08040
Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCI I ESQUELLES PUBLISHING MEDIA SL
Per telèfon 902178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 3000. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4.º (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 93 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencioncliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL, BARCELONA, 2017. TOTS ELS DRETS RESERVATS

Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.

A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL.